

[Jesper Simonsen.]

Mandskab i Landet, bryder jeg mig ikke om at udskrive mere end 1 pCt., for jeg tror, vi nu har saa fredelige Tilstande i Verden, at der ingen Grund er til at udskrive mere end denne ene Procent. Det kan vedtages ved Lov, og det er fuldkommen grundlovmæssigt.“

Ja, men naar det er grundlovmæssigt at nøjes med 1 pCt., kan man dog ikke antage, at det, der nu er Tale om, skulde være rent grundlovsstridigt; det andet vilde dog være en rent formel Opfyldelse af Grundloven.

Det ærede Medlem føjede senere til, at han gaar ud fra, at en Lov som den, der nu foreslaas, ikke vil blive underkendt af Højesteret som grundlovsstridig.

Paa disse Udtalelser af det ærede Medlem har jeg bygget den Opfattelse, at det ærede Medlem ikke mente, Lovforslaget var grundlovsstridigt. Har det ærede Medlem nu faaet en anden Opfattelse, ja, saa er vi jo ikke længere enige paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gik stærkt og klart ind i et Forsvar for den Ordning, de Konservative har skitseret i Betænkningen; det ærede Medlem fremhævede, at det, det tilsigtede, var at bevare Regeringens Handlefrihed under krigerske Forviklinger. Døren er vi netop ved det, der har været Kærnen i Københavns Befæstning i tidligere Tid — det var jo Regeringens Handlefrihed, det drejede sig om —, og derfor er det vel berettiget, naar jeg ud fra de faa Antydninger, der er givet om, hvad de Konservative vil, sluttede, at Tanken gik i Retning af at skabe et Forsvar for København, en Slags Befæstning af København, ikke i den gammeltdags Forstand, for et saadant Befæstningsanlæg duer jo ikke mere, men i moderne Forstand, med Flyvemaskiner i stort Tal, saaledes at de kan optage Kampen. Det er det, man skitserer, Markforsvaret omkring København i Forbindelse med det, Byen selv kan foranstalte; der skulde, om jeg saa maa sige, ligesom sættes en Oste-klokke i Form af et stærkt militært Apparat over København for at sikre København og Regeringens Handlefrihed, og dertil kommer saa de øvrige militære Opgaver, man tænker sig ved Kysterne, ved Landgrænsen og ud over Landet.

Ja, hvis det ikke er Fantasteri, ved jeg ikke, hvad Fantasteri er paa det politiske Omraade. Thi det er jo dog komplet givet, at politisk er der ingen som helst Muligheder for at gennemføre dette i den panske Rigsdag, ingen som helst. Ingen

udenfor det Konservatives eget Parti vil indlade sig paa noget saadant. Det er en Kendsgerning. Og dernæst kan sagligt denne militære Opgave, som de Konservative tænker sig, slet ikke gennemføres. Derom er selv en stor Del af Sagkyndigheden i Dag fuldkommen enig. Derfor er det, jeg har karakteriseret disse Tanker, dette Forslag som sagligt og politisk Fantasteri.

Det ærede Medlem talte om mine folkeretlige Betragtninger og forsøgte at kritisere dem, at rokke ved dem. (*Ole Bjørn Kraft: Med Held!*). Med Held, siger det ærede Medlem. Ja, men jeg skal gøre opmærksom paa en lille Mærkelighed. Saa længe vi havde det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i denne Sal som de Konservatives Ordfører, var han og jeg regelmæssigt fuldkommen enige om det folkeretlige, og jeg har ikke, siden Hr. Holger Andersen rejste, hverken skiftet Standpunkt i disse Spørgsmaal eller fremført noget nyt; saa det er jo besynderligt, at man nu fra konservativ Side slaar ind paa en ny Bane. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han sætter sig i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. Holger Andersen for at blive informeret i disse Spørgsmaal; saa tror jeg ogsaa, det vil lykkes os at blive enige.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen gjorde til mig den Bemærkning, at de Udtalelser, jeg var fremkommet med, mindede ham om Udtalelser, vor højtærede Udenrigsminister havde fremsat i sin Ungdom. Der maa dog være nogen Uklarhed i det ærede Medlems Tankegang; thi Forholdet er jo det, at det, jeg har talt om vedrørende Folkeretten, det er alt sammen begyndt med Dannelsen af Folkenes Forbund og den Retsudvikling, der har fundet Sted siden. Men Folkenes Forbund blev jo dannet i 1919. Enten maa der altsaa være en Erindringsforskydning hos det ærede Medlem Hr. Moltesen — thi jeg har indskrænket mig til den Retsudvikling, der er sket i disse Aar —, eller ogsaa maa den højtærede Udenrigsministers Anskuelse om, hvad der vilde ske i Fremtiden, have været saa overmaade rigtig, at naar det ærede Medlem Hr. Moltesen nu ser paa, hvad der er sket, saa minder det ham ganske om, hvad den højtærede Udenrigsminister fortalte ham i sin Ungdom.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen talte om Kellogg-Pagten og erkendte, at Kellogg-Pagten har gjort Krig til en Forbrydelse. Men ikke desto mindre vil det ærede Medlem opretholde de nationale Rustninger. Skønt han siger: Dette at føre Krig er gjort til en Forbrydelse, skal vi opretholde de nationale